

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Nicolai Eymerici Vita Per Evndem Franciscvm Pegnam Breviter Collecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

NICOLAI EYMERICI VITA

PER EVNDEM FRANCISCVM PEGNAM

BREVITER COLLECTA.

NICOLAVM Eymericum Catalonia insignis Hispaniæ Tarraco-
nensis provincia genuit. Fuit is monachus ordinis Prædicatorum, Sa-
cræ Theologiæ magister, à Gerunda oriundus, quæ ciuitas est eiusdem
provinciæ nobilis & clara. Floruit in primis temporibus Urbani V. &
Gregorij XI. Pont. Max. & Petri quarti regis Aragonum, qui Care-
moniosi cognomen accepit, ad annos Domini M. CCC. LX. Erat
in regnis Aragoniæ ea tempestate, eruditione, & sanctitate clarus Nico-
laus Rosell. instituti Dominicani Sacræ Theologiæ magister, ac in to-
to dominio Regis Aragonum Inquisitor generalis. is ab Innocentio VI. anno Domini
Natiuitatis M. CCC. LVI. Cardinalis tituli Sancti Xysti creatur: Et cum quæreretur quis
ei in tanto Inquisitionis officio futurus esset successor, inuentus est alter hic noster Nicolaus
cognomento Eymericus, vir doctrinæ & soletia præditus (vt testatur Sebastianus Olme-
da in chronicis de initio, & progressu ordinis Fratrum Prædicatorum) qui hæreticæ prauitatis
generalis Inquisitor in eisdem regnis est constitutus, vt ipse etiam testatur in hoc suo
opere, par. 2. q. 10. Erat enim in hoc viro præter illustrem, & insignem Theologiæ cogniti-
onem, iuris canonici peritia multa, & legum notitia non vulgaris: quæ res facile eum cæteris
sui ordinis, & ætatis litteratis præferbat, cum hæc ad exercendum Inquisitionis officium in
primis sint necessaria. Creatur autem Eymericus generalis Inquisitor circa annos Domini
M. CCC. LVIII. cum fuerit in eo officio immediatus successor Nicolai Rosell. ad Cardina-
latus apicem assumpti, sicut ipsemet loquitur in Directorio par. 2. q. 10. Nam & hoc anno,
tam eo munere functum non obscure colligimus ex eiusdem operis par. 2. q. 47. iuxta quæ-
dam vetusta Directorij exemplaria, quemadmodum ibidem annotatum est. Hic pro gra-
uissimis fidei negotijs relicta Hispania Auinionem proficiscitur, vbi tunc Sedes Apostoli-
ca degabat, & à Gregorio XI. Pont. Max. benigne receptus, Capellanus (vt ipsemet loqui-
tur) illius constituitur, ab eoque pro varietate negotiorum, & causarum multa sæpius im-
petrauit ad officium Sacrosanctæ Inquisitionis commodius exercendum necessaria, quod
præter alia satis indicat rescriptum quoddam, quod ipse recitat par. 3. huius operis, q. 10. Plu-
rima scripsit, quibus nomen suum cum gloria transmisit ad notitiam posteritatis: nam su-
per scientijs physicis, & logicis codices edidit: item super quatuor Sancta Euangelia com-
mentarios: & plures etiam sermones tam de tempore, quam de Sanctis, & nonnulla alia,
quæ ad manus meas non peruenerunt, asseruantur tamen (vt audio) manu scripta Gerun-
dæ in monasterio Sancti Dominici ordinis Fratrum Prædicatorum. Composuit præterea
librum insignem, & Christianæ reipublicæ valde utilem, quod Directorium Inquisitorum
voce valde accommodata nuncupauit, eo quod, id in primis agat in eo, vt regulas tradat,
quibus Inquisitores ad hæreses cognoscendas, & extirpandas, exclusa omni personarum dif-
ferentia, & acceptione, dirigantur, ac instruantur; in eo vniuersa fere, quæ ad negotium In-
quisitionis, & pœnas hæreticorum spectant, ex varijs locis & auctoribus colligens, repo-
suit; imitatus in ea re (vt alibi scripsimus) doctissimos viros. Fuit quidem olim is labor in
tanta librorum paucitate atque penuria pernecessarius, hodie vero valde etiam utilis, & stu-
dijs Inquisitorum accommodatus. Memoria proditum inuenio, id Directorij opus ab eo
Auinione compositum: quidam in Aragonia collectum tradunt: sed de hoc nihil certi ex-
tat. Hoc tamen certissimum est, adhuc eo viuente per diuersas provincias publicatum, &
apud

apud earum Inquisitores transcriptum, & asseruatum. Tractatum in super scripsit de schismate, ut testatur Aegidius Bellamera in cap. sacris, extra de his, quæ vi metusve caus. fiunt, in quo luculenter ostendit quot schismata varijs temporibus Sanctam Romanam, & Catholicam Ecclesiam infestauerint, quæ præcitate loco ex eo Eymerci tractatu Bellamera retulit, sicut ipsemet ingenue confitetur. Compilauit quoque vitam, & miracula Beati fratris Dalmatij Moner, cuius ipse fuerat alumnus. Denique cum multa iam ætate esset grauis, eripiens in sanctis, & quietis occupationibus, dimisso iudiciorum strepitu, vltimum vitæ diem claudere, cum per quadraginta, & quatuor continuos annos officium Sacrosanctæ Inquisitionis contra hostes fidei foriter exercuisset, reuersus Gerundam, quam charam habuit patriam, in conuentu Sancti Dominici, postquam super Epistolas Beati Pauli ad Galatas, & ad Hæbreos scripsisset commentarios, & epistolam ad Romanos enarrare cepisset, ab humanis ereptus est, quarto die Ianuarij, anno Dominicæ Natiuitatis M. CCC. XCIII. sicut docet vetustum epitaphium eius sepulchro incisum Gerundæ in eodem Sancti Dominici conuentu, vbi sepultus iacet, in quo plurima eorum, quæ supra narrauimus, continentur. Multos habuit vir ille dum viueret aduersarios; sed non est mirandum, cum ea fere sit eruditorum conditio, aut potius infelicitas. Habet quæque virtus sua aduersa, & obstantia vitia, & quo altiores sunt turres, maioribus ventorum flatibus concutiuntur, & ut recte pro tulit ille:

Horatius
lib. 1. Carmi
nũ. Ode 10.

*Sapius ventis agitatur ingens
Pinus, & celsa grauiore casu
Decidunt turres, feriuntque summos
Fulmina montes.*

Hæc magna est, & postrema viri laus. eum acri odio hæreticos omnes habuisse, cunctasque hæreses detestatum fuisse: res vero ad fidem Christianam, & religionem catholicam propagandam spectantes, summa religione & pietate coluisse. Ac talis quidem viri vita, & exitus fuit, quantum nobis ex monumentis vetustatis colligere licuit.